

מסכת מנהות

פרק ב' משנה ה'

פיגל בקמץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקמץ, רבי מאיר אומר,
פגול וחיבור עליו כרתו. וחכמים אומרים, אין בו כרתו, עד
שיפגאל את כל המתיר. מודים חכמים לרבי מאיר במנחת
חויטא ובמנחת קנות, שאם פיגל בקמץ, שהוא פגول וחיבור
עליו כרתו, שהקמץ הוא המתיר. שחת אחד מן הכבשים לאכלי^{שתי} חלות למחר, הקטיר אחד מן הבזיכים לאכלי שני סדרים
למחר, רבי מאיר אומר, פגול וחיבור עליו כרתו. וחכמים
אומרים, אין פגול, עד שיפגאל את כל המתיר. שחת אחד מן
הכבשים לאכלי מפני למחר, הוא פגול, וחברו כשר. לאכלי
 לחברו למחר, שנייהם כשיירים:

